

Nazwa przedmiotu: PROPEDEUTYKA KOMPOZYCJI I ARANŻACJI		Rok akademicki	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Dyrygentury i Wokalistyki Chóralnej, Edukacji Muzycznej i Rytmiki		2016/2017 2017/2018 2018/2019 2019/2020 2020/2021 2021/2022	
Nazwa kierunku: Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej			
Forma studiów: stacjonarne II st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy	
Specjalność: RYTMIKA		Rok I / semestr I – II	
Język przedmiotu: polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 15 godzin	
Koordynator przedmiotu	Kierownik Katedry Edukacji Muzycznej dr hab. Maria Gabryś-Heyke prof. UMFC /Kierownik Pracowni Kompozycji, Instrumentacji i Czytania partytur – ad. dr hab. Aldona Nawrocka-Woźniak; Pedagogzy prowadzący klasę: ad. dr hab. Anna Ignatowicz-Glińska, ad. dr hab. Bartosz Kowalski-Banasewicz, ad. dr hab. Edward Sielicki, ad. dr hab. Aldona Nawrocka-Woźniak		
Cele przedmiotu	<ul style="list-style-type: none"> • rozwijanie zdolności twórczych • wykształcenie czynnej znajomości wybranych stylów muzycznych, umożliwiającej działania kreatywne w ich obrębie • zapoznanie z nowszymi formami zapisu nutowego w oparciu o literaturę XX wieku • poszerzenie wiadomości z zakresu instrumentoznawstwa i instrumentacji 		
Wymagania wstępne	- wiadomości i umiejętności z dziedziny: harmonii, zasad muzyki (poziom szkoły muzycznej II stopnia), czytania partytur i instrumentacji (poziom licencjacki)		
Kod efektu	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ		Przypisanie do efektów specjalnościowych (kierunkowych)
w zakresie WIEDZY (W) absolwent zna i rozumie:			
1	posiada zintegrowaną wiedzę z zakresu podstawowego warsztatu kompozytorskiego: zasad konstrukcyjnych, spójności formalnej i narracyjnej, instrumentoznawstwa, instrumentacji, notacji muzycznej i konstrukcji partytury - w odniesieniu do wybranych gatunków, form i estetyk muzyki związanej ze studiowanym kierunkiem oraz specjalnością rytmika	W2	
2	ma szeroką wiedzę na temat kontekstu historycznego kultury (w tym muzyki), dostrzega jej związek i wpływ, jaki wywiera na różne dziedziny życia, jest świadom miejsca i kulturotwórczej roli muzyki w społeczeństwie	W3	
3	dysponuje szeroką wiedzą umożliwiającą komponowanie i aranżowanie utworów przeznaczonych na różne obsady wykonawcze oraz prezentacje ich w formie graficznej i dźwiękowej, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków muzyki XX i XXI wieku	W5	
4	zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii muzyki, zwłaszcza związane z metodą rytmiki Emila Jaques-Dalcroze’a	W7	
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI (U) absolwent potrafi:			
5	posiada wysoko rozwiniętą osobowość artystyczną, umożliwiającą tworzenie, przygotowywanie i realizowanie własnych koncepcji, projektów i programów artystycznych oraz dysponowanie umiejętnościami niezbędnymi do ich wyrażenia, w zakresie objętym materiałem nauczania	U1	
6	pogłębia znajomość literatury przedmiotu i potrafi samodzielnie realizować zadania kompozytorskie, w zakresie objętym programem nauczania, a jego samodzielne kompozycje i aranżacje charakteryzuje wysoki poziom artystyczny	U2	
7	posiada swobodę w komponowaniu i aranżowaniu utworów reprezentujących różne style muzyczne	U3	
8	inicjuje współpracę z innymi wykonawcami w zakresie organizacji publicznych wykonań utworów swoich i innych studentów oraz obejmuje kierownictwo artystyczne projektów koncertowych	U5	

9	rozwija efektywnie swój warsztat kompozytorski i aranżerski w stopniu wystarczającym do utrzymania i poszerzania zdolności do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych koncepcji artystycznych	U6
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH (K) absolwent jest gotów do:		
10	dostrzega i rozumie potrzebę samokształcenia i stałego doskonalenia swojego warsztatu kompozytorskiego i aranżerskiego w odniesieniu do studiowanej specjalności, potrafi świadomie planować ścieżkę swojej kariery zawodowej, a ponadto potrafi wykorzystać twórcze działania w procesie uczenia się innych osób	K1
11	potrafi poddać wnikliwej i krytycznej analizie działania artystyczne własne i innych na polu kompozycji i aranżacji	K3
12	prezentuje skomplikowane i wysoko wyspecjalizowane zadania i projekty artystyczne w logicznej formie, przystępnej również dla osób nieobeznanych ze specjalistyczną terminologią, czy nieposiadających doświadczenia w zakresie pracy nad projektami artystycznymi	K4
13	planuje koordynuje i negocjuje warunki dla właściwej realizacji i przebiegu przedsięwzięć artystycznych, z uwzględnieniem zadań twórczych	K5
TREŚCI PROGRAMOWE		
Semestr I		Liczba godzin
<p>1. Miniatura fortepianowa oparta na wybranym materiale dźwiękowym (do wyboru: neoklasycyzm -folklorizm, dodekafonia – serializm, sonoryzm – fortepian preparowany i totalny, minimal – repetitive music, neotonalność, modelowanie interwałowe, skala całotonowa, aleatoryzm) czas trwania ca 1-2'</p> <p>2. Miniatura na dowolny instrument solowy (z wyłączeniem fortepianu), oparta na materiale dźwiękowym wybranym spośród powyższych, z wykorzystaniem specyfiki i możliwości instrumentu (charakterystyczne środki artykulacyjne, fakturalne, etc.). Czas trwania ca 1-2'</p> <p>3. Utwór wokalnie – instrumentalny: piosenka – pieśń – wokaliza, przeznaczona na dowolny głos (ew. głosy) z towarzyszeniem dowolnego instrumentu lub zespołu kameralnego (materiał dźwiękowy j. w.), tekst – dowolny. Czas trwania 3 - 7'.</p> <p>4. Aranżacje wybranych fragmentów na różne składy instrumentalne, wokalne (chóralne) i wokalnie – instrumentalne.</p>		7,5
Semestr II		Liczba godzin
<p>5. Utwór na zespół instrumentalny. Materiał dźwiękowy wybrany spośród wymienionych w pkt.1. (ew. muzyka jazzowa lub rozrywkowa). Forma i skład wykonawczy dowolny. Minimalny czas trwania 4'</p> <p>6. Cykl miniatur (co najmniej 3 miniatury, lub utwór cykliczny - min. 3 części) dla dzieci, o łącznym czasie trwania min. 3', wybrany spośród następujących: a/ cykl piosenek do śpiewania lub słuchania, z towarzyszeniem fortepianu, innego instrumentu lub zespołu instrumentalnego b/ cykl miniatur (lub utwór cykliczny) na dowolny instrument solo, duet instrumentalny, lub solo z towarzyszeniem fortepianu.</p> <p>7. Aranżacje wybranych fragmentów na różne składy instrumentalne, wokalne (chóralne) i wokalnie – instrumentalne.</p>		7,5
Metody kształcenia		
<p>1. wykład problemowy, dotyczący wybranej problematyki współczesnych technik kompozytorskich (ew. połączony z analizą porównawczą wybranych partytur i nagrań)</p> <p>2. indywidualna praca ze studentem – rozwiązywanie zadań artystycznych: bieżąca analiza partytury komponowanego utworu, twórcza dyskusja, ew. omówienie rozwiązań alternatywnych, sugestie zmian i korekta notacji</p> <p>3. samodzielna praca studenta – koncepcja kompozytorska i zapis</p> <p>4. wspólna analiza partytury skomponowanego utworu – korekty edycyjne, sugestie wykonawcze etc.</p> <p>5. w miarę możliwości: wykonanie co najmniej 1 kompozycji podczas studenckiego koncertu kompozytorskiego - przez studentów – solistów, zespoły kameralne, chóry, ew. innych wykonawców (uczniów szkół muzycznych –dotyczy utworów dla dzieci, zespoły amatorskie dostępne studentowi itp.)</p> <p>Uwaga: Kompozytor nie musi być wykonawcą własnego utworu. Powinien natomiast przygotować kompletne materiały nutowe do wykonania (partytury, głosy), oraz czynnie uczestniczyć w działaniach organizacyjnych, związanych z koncertem (znalezienie wykonawców, rezerwacja sali, koordynacja prób, konstrukcja programu, ew. afisze, plakaty, przygotowanie instrumentów i sali, nagranie koncertu etc).</p>		
Weryfikacja efektów uczenia się		

Metody weryfikacji	Nr efektu ¹
1. realizacja zleconego zadania: kompozytorskie prace pisemne - partytury, powstałe pod okiem wykładowcy (wszystkie pozycje przewidziane materiałem nauczania)	1-7, 9-12
2. kontrola przygotowanych projektów – wnikliwe studiowanie partytur studenta przez pedagoga	1-7, 9-12
3. w miarę możliwości: wykonanie - udział w studenckim koncercie kompozytorskim: przygotowanie partytury i głosów, znalezienie wykonawców, organizacja koncertu, koordynowanie przebiegu prób – pod okiem wykładowcy	1-13
4. Kolokwium końcowe: przedstawienie teczek prac kompozytorskich i - ewentualnie - nagrań wykonanych utworów, oraz rozmowa na temat skomponowanych utworów – umiejętność autoanalizy i autorecenzji.	1-13

Korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji²

Nr efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1-7	1-5	1-4
2	1-7	1-5	1-4
3	1-7	1-5	1-4
4	1-7	1-5	1-4
5	1-7	1-5	1-4
6	1-7	1-5	1-4
7	1-7	4,5	1-4
8	1-7	2-5	3
9	1-7	1-5	1-4
10	1-7	1-5	1-3
11	1-7	2-5	1-4
12	1-7	1-5	3,4
13	1-7	1-5	3,4

Warunki zaliczenia

Zaliczenie przedmiotu uwarunkowane jest uczęszczaniem na zajęcia – kontrola obecności - oraz osiągnięciem wszystkich założonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości >50%).

Po I – zaliczenie, po II semestrze kolokwium.

Ocena uwzględnia bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność studenta na zajęciach, kontrolę obecności oraz realizację powierzonych zadań.

Na kolokwium końcowym student zobowiązany jest do przedstawienia teczek prac kompozytorskich, oraz rozmowa na temat skomponowanych utworów – umiejętność autoanalizy i autorecenzji.

Literatura podstawowa

- Zbiory nutowe Biblioteki UMFC (nuty i partytury utworów XX i XXI w.)
- Zbiory Fonoteki (nagrania) i in. (np. internet) – utworów j. w.
- Schaeffer B., Wstęp do kompozycji. Kraków 1976.
- Zieliński T. A., Style kierunki i twórcy muzyki XX wieku, Warszawa 1980.
- Schaeffer B., Mały informator muzyki XX wieku, Warszawa PWN 1975.

strony internetowe:

1. Polskie Centrum Informacji Muzycznej: www.polmic.pl
2. www.culture.pl
3. Związek Kompozytorów Polskich: www.zkp.org.pl

Literatura uzupełniająca

Kotoński W., Instrumenty perkusyjne we współczesnej orkiestrze, PWM, Kraków 1963.

Kotoński W., Leksykon współczesnej perkusji, PWM, Kraków 1999.

Pawłowski J., Podstawy instrumentacji, cz. I., PWM, Kraków 1966; cz. II. PWM, Kraków 1970.

¹ odnosimy się do uprzednio sformułowanych przez nas efektów uczenia się

² należy podać numer efektu uczenia się, numery odpowiednich zakresów treści kształcenia oraz przyporządkować im metody kształcenia i weryfikacji (podać numery)

Rimski-Korsakow M. A., Zasady instrumentacji, tłum. Z. Wendyński, t. I i II, Kraków 1953.
 Rybicki M., Vademecum instrumentacji, Centralny Ośrodek Metodyki Upowszechniania Kultury, Warszawa 1987.
 Sikorski K., Instrumentoznawstwo, PWM, Kraków 1975.
 Drobner M., Instrumentoznawstwo i akustyka, PWM, Kraków 1997.
 J. Chomiński, K. Wilkowska-Chomińska - Formy Muzyczne t. 1 Małe formy instrumentalne, Kraków 1983
 Strona internetowa Polskiego Stowarzyszenia Muzyki Elektroakustycznej: www.pseme.com
 czasopisma muzyczne - np.: „Ruch muzyczny”, „Twoja muza”, „Glissando” i in.

Kalkulacja nakładu pracy studenta potrzebnej do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się (w godz.)	
Zajęcia dydaktyczne – godziny kontaktowe	15
Przygotowywanie się do zajęć	15
Praca z literaturą	10
Konsultacje	
Przygotowywanie się do prezentacji/koncertu	10
Przygotowywanie się do egzaminu, zaliczenia	10
Inne	
Łączny nakład pracy studenta w godz.	60
Liczba punktów ECTS	2

Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
Punkty ECTS	1	1				
Liczba godzin w tygodniu	1/2	1/2				
Rodzaj zaliczenia	zaliczenie	kolokwium				

Możliwości kariery zawodowej
1. Podjęcie działań kompozytorsko – aranżerskich, w miarę potrzeb, w prowadzonych przez studenta zespołach muzycznych (chóralnych, wokalnie – instrumentalnych i instrumentalnych zespołach różnego typu) 2. Poszerzenie warsztatu interpretatora – dyrygenta, poprzez znajomość wybranych technik kompozytorskich i zasad komponowania, ze szczególnym uwzględnieniem muzyki XX i XXI w. 3. Dla absolwentów zainteresowanych i posiadających szczególnie wybitne predyspozycje: możliwość podjęcia studiów na specjalności: kompozycja lub aranżacja.

Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
15.09.2019	ad. dr hab. Anna Ignatowicz-Glińska ad. dr Aldona Nawrocka-Woźniak	Dostosowanie do uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia dla poziomów 6–7, określonych w ustawie z 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.), oraz charakterystyk drugiego stopnia dla poziomów 6–7 określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2218) w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.
3.11.2020	ad. dr hab. Anna Ignatowicz-Glińska	Aktualizacja pozycji: rok akademicki, koordynator przedmiotu i pedagogy prowadzący zajęcia
25.10.2021.	prof. dr hab. W. Tchórzewska-Kapała	Aktualizacja karty

SPOSÓB REALIZACJI I WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ ZOSTAŁY DOPASOWANE DO SYTUACJI EPIDEMIOLOGICZNEJ WEWNĘTRZNYMI AKTAMI PRAWNYMI UCZELNI